

Publicerad 2016-10-27 17:38 av 99knivesinside

Antologibidrag 2016

Älskade Richard!

Richard mitt hjärta, mitt lejonhjärta,
du sover fortfarande i halvdunklet på övervåningen
och drömmer trygga höstdrömmar i ditt ljusa huvud.
Jag skriver det här för att tacka dig, för det är du,

du som aldrig försökte begå det där halva självmordet
när du insåg att du är hälften kvinna, som alla män är
- du lade bara din stora varma hand över hjärtat
och tänkte på din mamma och hur hon vårdat dig;

du som känner de sörjande männen för vad de är:
vingbrutna svalor som sett hoppet om sinnesfrid
begravas i nattsvart aska efter de nedbrunna träden,
lövskogar som svek sina löften om ett tryggare hem;

du som orkar bära våra trauman i dina revben,
som en korg för krossade bär vars saft färgar dig
men inte tynger eller förgiftar dig och det, Richard,
är den del av dig som sänktes i den osårbara floden;

du som värmer upp hela vår säng med ditt lugna blod,
som sträcker dig efter mig på natten när vi båda sover
och på dagen när min kropp är ett skal för andliga krig
ringer du och höjer mitt öga från slagfält till himmel;

du som ger det här huset din själ och din djupa röst
varför det är mitt hem även när du inte är här;
det är du som ger liv till alla döda ting, och mig,
och jag skriver det här för att tacka dig.

Tusen kyssar i sömnen
från Emilie

PS: Du har mig hel.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren 99knivesinside med Poeter.se id #19961 innehar upphovsrätten